

mellem 0,5 og 0,7 pct., mens den her regering har siddet ved magten, så forskellen har alt andet lige været til at føle på. Men det ændrer jo ikke på, at vi i Enhedslisten også under SR-regeringen krævede flere penge til folkeskolen.

Jeg sad selv på det tidspunkt i elevbevægelsen, mens der var en SR-regering, og der var jeg da en af de fremmeste forkæmpere. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har stået nede på slotspladsen over for fru Margrethe Vestager og krævet flere penge til folkeskolen. Men V og K lagde jo stemmer til, så det kan være, fru Carina Christensen kan forklare mig, hvorfor man også dengang skulle have færre penge, end der var behov for.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Det er ikke, fordi jeg skal trække det i langdrag, men jeg synes, det måske er lidt ensporet at sige, at økonomi kan være den eneste årsag til en skolelukning. Kunne man ikke kigge på kvaliteten af undervisningen, på fagligheden, antallet af elever? Kunne det ikke være relevante parametre at se på, når man skal beslutte, om man skal drive en skole videre eller man skal føre nogle elever sammen med nogle andre på en anden skole?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er for så vidt fuldstændig enig i, at der kan være kvalitetsmæssige og pædagogiske årsager til, at man vælger at lukke en skole, så det er ikke sådan, at jeg i alle givne tilfælde er imod, at man lukker en skole. Jeg er godt klar over, at når vi har de her meget korte replikker, så kan tingene blive trukket meget sort-hvidt op. Jeg mener bestemt, der kan være årsager til at lukke en skole.

Men i det tilfælde er man ofte i en økonomisk spændetrøje. Jeg mener, vi har en af verdens dyreste folkeskoler, og en af årsagerne til, at vi har en af verdens dyreste folkeskoler, er, at vi har utrolig mange små skoler i det her samfund, så når man skal finde et besparelsesinstrument i en kommune, er et af de store tårne, der står på udgiftssiden, jo folkeskolen.

Når man nu ved, at man kan gøre den væsentlig billigere ved at lægge skolerne sammen, kan jeg sådan set ikke fortænke kommunalpolitikere i at ræsonnere sig frem til at lægge nogle skoler sammen. Men det er bare den økonomiske spændetrøje, der i de tilfælde, som jeg ser

det nu, er årsag til sammenlægningerne og nedlægningerne; årsagen er ikke, at man har gode, væsentlige pædagogiske og andre grunde til at sammenlægge, desværre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for den overraskende brede opbakning til dette lovforslag. Når jeg siger overraskende, skyldes det ikke Socialdemokratiets tilslutning, som var ventet, men at forslaget tilmed fik en nuanceret behandling af fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som i dag ikke blot er debuteret som kirkeordfører, men også som en, der kan have et nuanceret syn på et regeringsforslag. Det er virkelig bemærkelsesværdigt.

Der har været en lang og god debat, som jeg synes er gået ind til sagens kerne om dilemmaet mellem på den ene side det kommunale selvstyre og på den anden side borgernes frihed til at oprette skoler, som er anderledes end de offentlige.

For os, der støtter dette forslag, er det afgørende, at vi bevarer denne ret til at oprette skoler, der er anderledes end de offentlige. Men begrebet protestskoler dækker jo netop ikke skoler, der er anderledes end de offentlige, deraf vores uenighed. Tak for den brede støtte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der ser ikke ud ... nå, fru Christine Antorini. Er det til ministeren? Så skal man lige markere i god tid, inden ministeren går ned. Så er det fru Christine Antorini.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Jeg beklager, men det kom helt bag på mig, at ministerens besvarelse var så kort, for der blev stillet nogle spørgsmål fra talerstolen, herunder om ministeren ville komme med et forslag, sådan at det ville blive muligt at opdele depositummet, hvilket er antydnet i det høringsnotat, som ligger til baggrund for den debat, vi har her i dag.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg beklager, at jeg ikke tog stilling til det. Jeg synes, at jeg bør have en åben holdning til det – det var derfor, jeg ikke ville afvise det på stedet